

Elbet Rabbimden Gelene Razi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Eylül 2024

Ölüm idi birincil imge ve kat izinde saklı kaderin...
Aşkın neşrinde saklı nice hutbe
Ve sözcükler...
Ah, sözcükler alabildiğine içine serildiğim kefenim

Gök ise umarsız
Aymazlığında hüznün
Cahil imgeler pervasız
Şerh düşülesi sefil iklim
Bense yerin değil göğün müridi
Mücbir sebeplerle terk edilmişliğim
Dilimden düşmediği kadar Rabbimin
Dibi görmüşlüğü evveliyat gerektiren
Bir çözüm
Hüznüme
Yakamı iliklediğim kadar saçım örgülü

Edepli ve dilbaz
Sözcükler divitine bandığım kaderin
Keder yüklü nice edim
Batılı yüreklerin
Atık misali kimi insan içini kusarken
Geride yatan yılan
İblise dahi pabucunu ters giydiren

Hazansa metruk bir hanede saklı
Alabildiğine endamlı ve kahreden

Bir dikit ise içime saplanan
Sarkıtı yüreğin
Körüklü imgeler
Kazanım babında acılarımız
Kaybettiğimiz ihlaslı yanımız
Yaşamaya yaşatmaya da meyyal her iklim...

Neminde saklıym akasya ağaçlarının ve bir bulutun pervasızlığında sille tokat saldıran kimse abası yanık renklere ve muradımı dillendiremediğim kadar bahtiyarım sözcüklerin sessiz bahçesinde uyak misali peşine düştüğüm şiirlerin ulak bildiğimse kalemin arsızca sökün eden nameleri.

Bir rengim ya da değil.

Bir mevsim bir de merasim ve girift hecelerde nükseden siren sesi olmasın yeter ki akıbetim.

Hınca hınç koridorları şehir hastanelerinin soluksuz kaldığım bekleme salonları ve acil kapılarında nöbet tuttuğum acıyan olsa da tüm varlığım açmadığım kadar kilitli kapıları ve açısını bilemediğim acıların kırık sazında kopuk bir tel çalgının kehaneti ve kâhini iken Çingene kadın nemli bir nazda yüklendiğim niyazda sabitlendiğim ve sadece Rabbimden istediğim.

Nemrut Dağının kaçınıcı rakımı ise yaşamak.

Kaf Dağında saklı uzun burunlu nidalar kulağında küpe sadık kaldığım hüzünlü şarkılar ve şaibeli bir kisve göğün saltanatı sonlanmasın yeter ki yerkürenin silik yâdı hem dünde hem günde:

Hem gömülüyüm hem yitik.

Şadırvanda yaşayan bir göçebe belki de.

Şiarım huzur şiarım aşk şakiyan kalemime de değmesin göz yine de tek göz bir âlemde şerit geçirdiğim kadar sözcüklere ve kabaran yüreğimde yere çöken tortu kibar bir reverans ile kalemin sökemediği her doku ve ruhuma saplanan nice oku elbet indinde kaderin yerimde mihlanıp kaldığımdan da öte kaçınıcı miladımsa artık hidayete erdim ereceğim.

Bir mıntıka.

Bir mahlas.

Bir rahle.

Bir çöküntü.

Bir çoğaltı.

Renklerin nispet ettiği karanlığın da dinmeyen nidaları.

Esefle yüz sürdüğüm değil asla.

Saklı olsam dahi Araf'ta.

Ve s/üzgün coğrafyaların nazarında ulaşamadığım bir kıta dizelerin nakşettiği yüreğin yerinden sökün ettiği ve tül gibi uçuşan ve ruhumla sevişen bin bir gaye bir o kadar içimde hâsıl olan hengâme.

Tutuşan saçlarım.

Terli nazlarım.

Tuzlu yaşlarım.

Yasımla eş değer yaşımdan akan sayıların her biri ve evet, ben bin yaşında bir çocuğum ruhumda oynadığım oyunlara kefil bazen sobelendiğim bazen lades deyip de içime çekildiğim kâh denizyıldızı kâh göğün bakir Yıldızı kâh doğumu ile ölümü bir, bir şiirin çektiğin nazında saklı iken hem hikâyesi hem muradı.

Sessizlik.

Susmaya meyyal her hece.

Sus payı her söylemde kılavuzun iken Kutup Yıldızı ve narım ve nurum ve tüm nidam saklı kalan iç yaramdan damlayan her yaşı içime çektiğim kadar da esen rüzgârı kimliğimle değil kalemimle denk düşmekse rahmete elbet Rabbimden gelene razı...